

החשבון שלנו עם נסראללה ארוך שנים. הגיע הזמן להכות בו בבטן הרכה

28.07.2024 | ד"ר יוסי מנשרוף | written by

בחברה הישראלית קיים, כך נראה, קונצנזוס כמעט מוחלט שמלחמה מול חיזבאללה היא הכרח בלתי נמנע, והדעות חלוקות רק סביב שאלת עיתויה. לישראל יש חשבון רב-שנים עם הארגון, ועם המזכ"ל חסן נסראללה באופן אישי. המלחמה הנוכחית בין הצדדים היא תזכורת חשובה לכך שישראל לא תוכל, במסגרת תפיסת הביטחון המעודכנת שלה, להשלים עם קיומה של מפלצת טרור, שנתמכת בידי איראן ופועלת בגבולה. פעילות התקפית מושכלת מצד צה"ל נגד חיזבאללה [?] הכוללת לוחמה פסיכולוגית יעילה, שתשאף לערער את מעמדו האיתן של הארגון בחברה השיעית בלבנון [?] תוכל להקנות לה נקודות חשובות במאבק האסטרטגי מולו. צעד כזה יסייע לישראל להגיע למלחמה הכוללת מוכנה יותר ויאפשר לה להכות בארגון ביתר יעילות.

המתקפה הקטלנית במג'דל שמס מעוררת בציבור בישראל ציפייה לשבירת כלים, בדמות תגובה משמעותית יותר מזו שצה"ל נהג להפעיל עד כה. ואולם, כללי המלחמה שישראל וחיזבאללה סיגלו במלחמת הנוכחית מגבילים את עוצמת הפעילות, גם אם לא את עומקה. ישראל, חיזבאללה ואיראן לא מעוניינים לגלוש למלחמה כוללת, אבל המתקפה על מג'דל שמס עלולה להביא לכך; זאת בשל השימוש הכמעט-חופשי שעושה חיזבאללה במגוון אמצעי הלחימה שברשותו.

קשה לתאר את המתקפה של חיזבאללה כ"תאונת עבודה מבצעית", כפי שהציעו חלק מהפרשנים; הוא חותר למקסם את התשת ישראל במסגרת מלחמת עזה, וזהו ההקשר שבו יש לראות את מתקפת הדמים בצפון.

הנוסחה לתגובה משמעותית על הטבת, כך נראה, צריכה להיות מתקפה נרחבת נגד תשתיות אסטרטגיות של חיזבאללה במרחב דרום לבנון וחיסול מפקדים בכירים. הארגון יכול זאת, במסגרת הכללים הבלתי רשמיים של המלחמה הנוכחית עם ישראל.

אבל במקביל לכך, ישראל חייבת להעלות את מידת התחכום במאבקה בארגון הטרור. הלחץ צריך להתרכז בציבור הלבנוני, בדגש על החברה השיעית, ה"בייס" החברתי של חיזבאללה, כך שיפנימו שהמשך המלחמה לא ישתלם להם; להבהיר להם שהנזק המצטבר יחזיר אותם עשרות שנים לאחור.

חיזבאללה מודע לבטן הרכה הזאת, ובהתאם לכך, מקצה משאבים רבים למאמצי תודעה מול הלבנונים בכלל והקהילה השיעית בפרט [?] בין השאר באמצעות נסראללה והרשתות החברתיות. מטרת המאמצים היא אחת: לשכנע שהשתתפות חיזבאללה (ולבנון) במלחמה הנוכחית היא כדאית [?] וזאת אף שכזכור, המלחמה הזו כלל אינה נוגעת ללבנון, שגלשה אליה רק לנוכח רצונו

של נסראללה לסייע לחמאס.

אחד הכלים היעילים שמחזיקה ישראל בהקשר זה הוא דובר צה"ל לתקשורת הערבית, אביחי אדרעי. ישראל יכולה וצריכה להציבו כמשקל נגד למאמצי התודעה שחיזבאללה מנהל מול הציבור בישראל ובלבנון. אדרעי יכול לחשוף שקרים של נסראללה בנאומיו השונים במלחמה, לפרסם חומר מודיעיני רגיש שיביך את חיזבאללה, ולהציג לציבור בלבנון את הסכנה העצומה הנשקפת להם כשהם משמשים מגן אנושי לתשתיות ולאנשי הארגון.

מסר חשוב שאדרעי יוכל להמחיש עבור תושבי ביירות הוא המחיר הגבוה שמשלמים תושבי דרום לבנון. הרס הכפרים שם הוא בהחלט אות אזהרה לאלו שיושבים בבתי הקפה ובמועדונים בבירה הלבנונית. אדרעי זוכה להערכה רבה בלבנון; הוא נחסם ברשתות החברתיות בידי בנו של נסראללה, ג'ואד, בעצמו בכיר בחיזבאללה. זו תעודת כבוד עבור אדרעי, ועדות לכך שמסריו מחלחלים ונוגעים בעצב רגיש של ארגון הטרור. הלוחמה הפסיכולוגית היא כלי חשוב שלמרבה הצער, ולמרות הפוטנציאל הרב, לא הופעל מספיק בידי צה"ל. לצד הפגיעה בבכירים ובתשתיות, גם בו ראוי לעשות שימוש מושכל יותר.

המאמר פורסם בוואלה, בתאריך 28.07.2024.